

A sikerlista elején a Darvasi-könyv

Karácsonyra Trapitit

Darvasi László könyvbemutatója egy szegedi iskolában.

Fotó: Karnok Csaba

Az országos sikerlistán egyre följebb kúszik Darvasi László gyermekregénye, a novemberben megjelent Trapiti, avagy az első tökfőzelék-háború.

Tíz komoly, felnőtteknek szánt kötet után megszületett a legkomolyabb: *Darvasi László* gyermekregényt írt. A jelző helyénvalóságát nemcsak az támasztja alá, hogy a legfiatalabb olvasókörzõsnek a kedvére tenni mindig is az egyik legszebb és legnagyobb írói „feladat”, hanem az is, hogy a Trapiti, avagy az első tökfőzelék-háború című könyvnek várakozáson felüli a sikere. Gyerekeknek veszik – az egész család elolvassa. Miért? Egyrészt nem hemzsegek a könyvpiacra az új magyar meseregények. Másrészt és főképpen: a rossz divatok árjával szembeúszó könyv különösen kevés – és kedves. A Darvasi-mese ugyanis úgy izgalmas, hogy nincs benne semmi erőszak, s úgy játékos, hogy egyszerűen filozofikus. Ezért lehet

amolyan családi könyv, egyszerre felnőttek és gyerekek olvasmánya.

Vagy lehetne, ha lenne belőle elég példány, mondjuk Szegeden, ahol a kortárs szerző él és ír...

Mivel ideális karácsonyi ajándéknak gondoljuk, gondoltuk, megkérdezzük néhány könyvesboltban: hogyan megy a Trapiti?

Nos, a város középponti boltjában, a Kárász utcán a Móraban sehogyan sem megy, mert hetek óta nem lehet kapni. *Császárné Surányi Rita* azt mondja, reménykedik, hogy a héten még mindenképpen megérkezik az üzletbe az utánrendelt mennyiség. A kiskörúti Fókuszban, amely igen jó kapcsolatokat ápol *Kertész Imre*, *Esterházy Péter* kiadójával, a Darvasi-gyermekkönyvet is gondozó Magvetővel – mindig van Trapiti. Szegeden itt kelt el belőle eddig a legtöbb, Molnár Imréné üzletvezető úgy számolta, mintegy kétszáz kötet. Hanem jól megy a könyv a Szeged Plazában lévő

Alexandra könyvesboltban is, *Veszélka Mária* üzletvezető szerint a Potter-könyvek után a karácsonyi szezonban ez a legkeresettebb ajándékkönyv. Újra és újra elfogy a Trapiti az Oskola utcai Sík Sándor könyvesboltból, ám itt nem jelent gondot az utánpótlás *Sisák Gizella* üzletvezetőnek.

Ilyen a szegedi pillanatfelvétel a „helyi kötődésű”, már számtalan iskolába meghívott, s november óta rendületlenül dedikáló szerző könyvének forgalmáról. A siker másik mutatója sokkal látványosabb. Az országos listán, amelynek első tíz helyére szinte elvétve kerül magyar szerző műve, a Darvasi-könyv immár a hatodik helyen szerepel. Az élvonalas Potter-kötetek és néhány más külföldi szerző gyermekkönyvének kívül csak a kisiskolásoknak „kötelező” *Ablak-zsiráf* előzi meg a Trapitit.

És karácsonyig van még egy teljes hét...

S. E.

Mátyássy zongora helyett választotta a színészetet

A salemi boszorkányok Hale tiszteletét játszotta az előző évadban Mátyássy Szabolcs, amikor az egyik előadás szünetében rosszul lett. Betegségéből felépülve, most fergetegesen bolondozó táncos-komikusként láthatja a közönség a Marica grófnőben.

– Hónapokig nem láthatta a közönség a színpadon, sokan aggodtak. Pontosan mi történt?

– Az előző évadban A salemi boszorkányok egyik előadásán rosszul lettem a szünetben és nem tudtam már folytatni a második felvonást. Egy évek óta húzódó pszichés probléma következménye volt mindez, felerősödéséhez a magánéleti gondjaim és a túlhajszoltság is biztosan hozzájárultak. A betegség gyógyszerrel eredményesen kezelhető, kár, hogy nem fordítottam rá már korábban is elég figyelmet. Szerencsére ma már teljesen jól vagyok.

– Újra táncos-komikusként láthatja a publikum a Marica grófnőben. Testhezálló ez a szerepkör?

– Tavaly Bóni gróft játszottam a másik Kálmán-operettben, a Csárdáskirálynőben, az volt az első táncos-komikus feladatom. Hihetetlenül élveztem, igazából akkor kezdtem alaposabban ismerkedni ezzel a műfajjal. Remélem, a jövőben is kapok még hasonló szerepeket. A zenével nincs problémám, nyolc éven át zongoráztam, a szolfézt sem hanyagoltam el. Általános iskola után még a budapesti zenekonzervatóriumba is felvettek, közben azonban filmszerepeket kaptam és tizennégy évesen a színészet jobban csábított, mint a napi hét-nyolc órá, kemény gyakorlást kívánó zongoraművészi pálya.

– Meglepő volt, hogy Rácz Ritával egészen más játéktílust képviseltek, mint a produkció másik párosa.

– A másik Pista és Liza, Bozsó

József és Teremi Trixi sok verzióban, több nyelven számtalanszor játszották már a Marica grófnőt, minden mozdulatukat, táncukat kipróbált panelekből, nagy profizmussal építették fel. Számunkra kevesebb idő, mindössze másfél hét maradt a táncpróbákra, ami nem elég a tökéletes felkészülésre. A fergeteges tánc helyett ezért inkább a humorra, a gegekre koncentráltunk, ez az egy lehetőségünk volt, hogy jók legyünk. Megérezhette a közönség, hogy mindketten imádjuk az operettet. A nézők azért is ropant hálásak, ha őket is bevonjuk a váratlan színpadi helyzetekbe. Együtt nevettek velünk, amikor az első előadáson lecsúszott a parókám. Nem estem kétségbe, nem blokkoltam le, ilyenkor pörög az agyam, mindig kitalálok valamit, ami jól sül el.

– Állandó színpadi párost alkotnak már Rácz Ritával?

– Tavaly a Csárdáskirálynőben véletlenül kerültünk össze. Imádkunk együtt játszani. Örülnek, ha kapnánk további hasonló szerepeket.

– Miben láthatja a közönség a közeljövőben?

– Remélem, játszunk még A salemi boszorkányokat is, mert úgy érzem, mostanra sokkal érettebb lett az előadás. Valló Péter rendezésében mutatjuk majd be a Kicsengetést a Kamara-Tanuszban. Ez egy külföldi hallgatók számára létrehozott angliai nyelviskolában játszódó, izgalmas darab. A hét közül az egyik nyelvtanárt én játszom, remek szerepnek ígérkezik. Az évad második felében kerül színre A revizor, abban is kaptam feladatot.

H. ZS.

Rácz Rita és Mátyássy Szabolcs táncos párosa a Marica grófnőben.

Fotó: Schmidt Andrea

HÍREK

TESTÜLETI ÜLÉS LESZ BAKSON

Képviselő-testületi ülést tartanak december 18-án, szerdán Bakson. Ezen többek között szó lesz a jövő évi költségvetésről, valamint a 2003-as első félévi üléstervezet megállapításáról.

TEMPLOMOSOK A KÁVÉHÁZBAN

Templomos lovagok Magyarországon címmel rendeznek kávéházi estet ma 18 órától a Juhász Gyula Művelődési Központban. Vendégek: Lakatos Sándor nagyprior és Király István József lovag. Házigazda: Szilágyi Árpád építész.

A MUSICA PARLANTE KONCERTJE

Meszlényi László vezényletével szerdán este fél 8-tól a Tisza Szálló nagytermében a Musica Parlante Kamarazenekar ad koncertet a Filharmónia Kht. kamarabérleti sorozatában. A szólisták: Dér Krisztina (ének) és Januj Anna (blockflöte). Az ünnepi hangulatú műsorban Händel, Corelli, Scarlatti, Esterházy Pál és Vivaldi művei csendülnek fel.

POLGÁRI ESTÉK GYULAY ENDRÉVEL

Gyulay Endre szeged-csanádi megyés püspök és Kovács Kálmán, az MKDSZ Csongrád megyei szervezetének elnöke a vendége a Hajrá Magyarok Polgári Szövetség Polgári esték című beszélgetéssorozatának. A rendezvény a Civil Közösségi Házban (Szeged, Eszperantó utca 1.), december 18-án, este hét órakor kezdődik.

TOBORZÓK ELISMERÉSE

A honvédségnél a napokban értékelték az idei toborzás eredményét. Országosan mintegy tízezer jelentkeztek önkéntesnek, Csongrád megyéből pedig 703-an. A megyei jelentkezők közül 246 főt fel is vettek katonának. Vecsei Imre alezredes, a megyei hadkiegészítő parancsnokság toborzó osztályának vezetője a szolgálati érdemjel arany fokozatát, Kovácsné Iványi Ibolya vásárhelyi törzsmester bronz fokozatát kapta. Szabó László rehabilitációs tanácsadó a honvédelemért kitüntető cím harmadik fokozatát vehette át.

Segítség az állatoknak

A kóbor állatoknak is lehet karácsonya, ha a segíteni szándékozók összefognak. A szegedi Tápáncs Alapítvány és szerkesztőségünk a hét végén gyűjtőakciót szervezett az utcákon élő kutyák, macskák megsegítésére.

A két nap alatt több mint 300 kilogramm állateledel és majd 81 ezer forint gyűlt össze. Az adakozók közül többen kóbor állatot is szívesen örökre fogad-

nának. Aki most nem talált magának megfelelő állatot, az feliratkozhatott a várólistára. Ez az alapítványnak is könnyebb, hiszen menhely hiányában első sorban közvetítői szerepet tud betölteni.

A kétnapos akció alatt nemcsak eledelt és pénzt hoztak a segíteni akarók, hanem néhányan azt is vállalták, hogy részt vesznek az állatok ellátásában.

Ritka madarak Csongrád megyében

Pusztai sast, ezüstsírályt és csüllöt is láttak a madarászok az utóbbi napokban Csongrád megyében.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Kókai Károly, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület megyei csoportjának szakembere arra hívta föl a figyelmet, hogy a pusztai sas rendkívül ritkán fordul meg erre felé: most egy

idősebb példány jelent meg a tömörkényi Csaj-tavon.

A közepes méretű madár Eurázsia sztyeppén fészkel, Kelet-Ukrajnáól Hátsó-India északi feléig. Magyarországon kevesebb mint harminc alkalommal találkoztak vele. A szakemberek szerint az egy-két éves, kóborló egyedek vetődnek el hozzánk, illetve azok, amelyek dél-nyugati vonulásuk közben kissé nyugatra sodródnak.

A pusztai sasok többsége a Kaukázuson és Izraelen át Afrikába repül a hideg, téli hónapokra.

Két, ugyancsak ritkaságnak számító sirályfélélt láttak a szegedi Fehér-tó és Fertő halastavainál. A dankasírály méretű csüll az északi madárszigeteken költ, a szárazföldre ritkán vetődik. Ugyancsak ritka alkalom az ezüstsírály látogatása: a madár Észak- és Nyugat-Európa tengerpartjain költi ki tojásait.

A madarászok szerint nagyon meglepő az is, hogy még mindig több mint 22 ezer daru „húzza be” éjszakára a Szeged melletti Fehér-tóra. Egy hónapja folyamatosan 20 ezernél is több daru tart téli pihenőt a megyében: ilyen sokan, ennyi ideig nemigen telepsznek meg nálunk. Két éve ugyan 25 ezer daru vendégeskedett a Fehér-tón, de akkor csak néhány napig maradtak.

A múzeum karácsonyi ünnepségén adták át az elismerést

Tömörkény-díjas múzeumi régészek

A díjazottak nevében Szalontai Csaba fogadta a gratulációkat.

Fotó: Karnok Csaba

Idén az Acta Archaeologica szerkesztői: Bende Livia, Lőrinczy Gábor és Szalontai Csaba kapta a Tömörkény-díjat.

A Móra Ferenc Múzeum karácsonyi ünnepségén vehették át tegnap a szegedi várból a Tömörkény-díjat. A Trogmayer Ottó igazgatója idején, kilenc éve alapított kitüntetést azok a múzeumi alkalmazottak kaphatják, akik folyamatosan magas színvonalon teljesítenek, vagy akik az adott esztendőben kiemelkedőt alkotnak. Idén az Acta Archaeologica szerkesztői: Bende Livia, Lőrinczy Gábor és Szalontai Csaba érdemelték ki ezt az elismerést. A régészeti évkönyv hármuk munkájának és kitartásának eredményeképp – a hasonló jellegű periodikák közül szinte egyedülként – megjelenik minden évben. Ahogy Vörös Gabriella múzeumvezető és Nagy Imre tudományos igazgató méltatásában elhangzott: napjainkban ez hatalmas eredmény. A szerkesztőség tagjai nyolc éve dolgoznak együtt. Hármójuk nevében Szalontai Csaba fogadta a gratulációkat.

W. A.